

hvis sådan en model med et samråd og lignende kan være med til at tvinge regeringen til at spille klarere ud end det, der er sket i dag, hvor flere ordførere har stået heroppe og har spurgt, hvad det egentlig er, regeringen vil, fordi den mest har brugt sin taletid på at forklare, hvad den har gjort siden 1993, og ikke, hvad den vil, så har vi faktisk en model, der gør, at Folketinget bliver stærkere inddraget.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Ja, vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl, det er jo det, det drejer sig om, og hvilke modeller vi så bruger, kan vi diskutere. Det, jeg gerne vil være med til at undgå, er, at det enten bliver et pseudodemokrati, hvor man er nødt til at sige ja eller stemmer ikke for ikke at få systemet til at bryde sammen, eller at regeringen kommer i et voldsomt mindretal med de problemer, det giver over for amter og kommuner: derfor jo tidligere, desto bedre.

Det er faktisk også at gøre finansministeren en tjeneste for at undgå, at finansministeren roder sig ud i den slags, at der pludselig er et flertal imod det, han fint har forhandlet på plads. Jeg synes, det ville være så pinligt for staten, hvis den kom i den situation. Så jeg er enig, hvis der kan findes en anden model.

Jeg brugte, vil jeg sige til hr. Thor Pedersen, netop ikke ordet mandat i den betydning, at man skal baste og binde en minister i alle detaljer, men at man skal give en melding om, hvor han vil kunne finde et flertal, og hvor han ikke vil kunne finde et flertal. Det er en service-meddelelse til en finansminister. Hvis en finansministeren så vil rode sig ud i politiske ulykker, må han jo selv om det.

Så synes jeg, at hr. Klaus Hækkerup fuldstændig undervurderer, det gjorde han i øvrigt også i et af svarene i forbindelse med sin ordførertale, effekten af finansministeren. Finansministerens udmeldinger om skat får mangan en god kommunalpolitiker til at holde igen, selv om de ser et behov for et lokalt projekt, der i virkeligheden skulle løses. Men med billedet af finansministeren stående med den store knortekæp og sige, at det må de ikke, er der altså en ret kraftig pression over for amter og kommuner. Det synes jeg også hr. Klaus Hækkerup underkendte i første omgang.

Jeg fik aldrig nogen sinde svar på et af de spørgsmål, jeg stillede, nemlig hvad der ville være sket, hvis amter og kommuner blæste højt

og flot på finansministerens og regeringens udmelding i forbindelse med de her aftaler. Det ville regeringen jo ikke stiltiende acceptere. Derfor synes jeg, det er meget fint at stille det op, som om de jo bare kunne have gjort det. Det er jo ikke den kommunale virkelighed, og det er jo ikke det, hverken hr. Klaus Hækkerup eller jeg hører, når vi snakker med kommunalpolitikere og amtsrådspolitikere rundt omkring. De er alle sammen skrækslagne ved tanken om, at de ikke følger den linje, der er aftalt med regeringen.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig først sige til hr. Peter Duetoft, at jeg meget nødig vil undervurdere finansministeren og finansministerens effekt, men når hr. Peter Duetoft taler om, at finansministeren står med en knortekæp og truer ad kommunerne, hvis de sætter skatten op, så vil jeg godt spørge, hvad det egentlig er for en knortekæp. Hvad er det egentlig, finansministeren kan gøre ved en kommune, der sætter skatten op?

Jeg har kommuner i min valgkreds, der har sat skatten op og har haft gode, fornuftige begrundelser for det. Har finansministeren gjort noget ved dem? Hvad er det for muligheder, finansministeren har? Hvad er det for en knortekæp, hr. Peter Duetoft taler om?

Det kan godt ske, hr. Peter Duetoft taler med forskræmte borgmestre. Jeg har egentlig ondt af hr. Peter Duetoft, for alle de borgmestre, jeg taler med, har jeg svært ved at se noget forskræmt over, men jeg møder megen ansvarlighed, også ansvarlighed for skatte trykket og for de udgifter, der skal afholdes.

Så jeg vil godt spørge hr. Peter Duetoft: Hvad er det for styringsmidler, finansministeren har til at bruge over for kommuner, der ikke overholder aftalen?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Klaus Hækkerup skal dog åbne ørerne. Hvad er det, vi hører, hver eneste gang der er et socialt problem, hver eneste gang der er et uddannelsesproblem, hver eneste gang der er en folkeskole, der kører galt, hver eneste gang der er et miljøproblem, hver eneste gang der er en sag om hjemmehjælp, hver eneste gang der er en integration af flygtninge, der ikke virker? Hvad er det, de stiller sig op og siger alle sammen? Det er Folketingets skyld, for Folketinget